LA DEFENSA

Semanario Católico Regionalista del Ampurdan

Núm. suelto 5 céntimos — **Núm. atrasado 10 céntimos**

AÑO I.

Precios de suscripción.

Figueras, trimestre . . . . 1. ps.
Fuera de Figueras. . . . . 1'50
Extranjero . . . . . 2 id.

Anuncios y comunicados, á precios convencionales.

FIGUERAS 16 DE MARZO de 1907

Redacción y Administración: Pep, 5. antes Aviñonet

Puntos de suscripción.

En la imprenta, Redacción y Administración de este periódico, calle de Pep, 5, (antesAviñonet). Figueras.
En Gerona, Librería de J, Franquet y Serra, Platería.
No se devuelven los originales.

N.º 12.

Este número está confeccionado antes de las doce de la noche del sábado.

A. Bosch Ucelay

Doctor en Medicina y Cirujia

Especialista en las enfermedades de la Garganta, Nariz y Oido.=Ex-alumno de la Facultad de Medicina de París, y de las Clínicas de especialización de los Doctores Lermayer, Lue, y Castex; exayudante de la del Dr. Botey.=Miembro Corresponsal de la «Sociète Française D'otologie de Laryngalogie et de Rhinalogie.»

Consulta en su gabinete de esta Ciudad, (Calle de Llers, 20). Los jueves segundo y último de cada mes, de 9 á 2.
En Barcelona, (Calle Claris, 35, 1.º, de 9 á 11 y de 3 á 5.

A San José.

Siempre que miro
Rico te veo.
Lo mejor tienes
Que hay en el cielo.

¡Oh si yo fuera
Como tú rico!
¡Llevas en brazos
A Jesús niño...!

Mas ¡ah! ¿qué digo?
Tambien lo tengo,
Cuando comulgo
Viene á mi pecho.

Con que, no importa
Que no lo vea:
En mi está dentro,
En ti...está fuera.

P. E. S.

Crericalisme...(?)

Tot sovint me faig aqueixa pregunta d' esgarrifosos presentiments. ¿Perque 'ls ideals de la gent del Ampurdá van envolcallats en una mortalla de negacións, en lloch de anar informats de vida positiva y de avens infinit? Y la glassadora resposta rebot implacable y cavernosa com eco del avench ferestech: perque son víctimes d' una absoluta ignorancia relligiosa. Un poble que creu espera, s' enlaira y progressa; pro no ab indeterminació, indefinidament y á les palpantes, sino ab petjada segura y amunt sempre envers un Deu determinat y infinit. Un poble descreyent se pert en les nebuloses incertituts qu' ns desvien per un desert sens orientacións que s' endinssa en el fons pregon—car es fictici—d' aquella Indeterminació d' entitat llógica, que sols gaudeix de realitat *fenoménica* en els enteniments insegurs que 's belluguen en les tenebres: punició pel rebch refusament de la llum de la veritat católica. Per aixó sostitueix al fresseig del fruiment brollador que passigoleja 'ls anims quan vol esclatar l' entusiasme, un sort bruel de lloba cadellanta, abortant ses negacións. Per aixó el programa d' aquet poble es negatiu. Filla llegítima d' aitals ideals es l' anticlericalisme.

Ho so observat—y per desgracia no 's te pas d' esser mol viu pera ovirarho—que 'n l' Ampurdá hi viu ab vida exuberanta, si aixís podem parlar, *l' anticlericalisme*. Hi'aixeca orgullós la testa y escampa descarat l' esguart en el tou de verdó perpétua qu' encatifa la seva plana. Aqueixa idea sinistre, que molts la vehuen com un' ombra malahida en el fons sense fons de la seva imaginació, que cova aquets espectres monstruosos engendrats per una propaganda antirrelligiosa sens treva y sens cap esfors considerable de neutralisació, desequilibra la tendra pensa dels fills d' aquet terrer, quan tot just els pensaments elshi surgeixen impresionants. ¡Pobrets! no's desperten, no, dexondin-se del poetich somniar de la infancia, desmandrats pel relligiós broncejar de les campanes, sinó esperonats, pot ser estemordits, pel *papo negre* que satánichs pintors han dibuixat ab perfils esparverables en l' entrellosch auguri del home íxent.

Y ben escorcollada tota aquesta preocupació que s' exten fins les fites termeneres del fanatisme ¿que 's? Prejudici, sugestió, enlluernament, pro no un enlluernament com el produhit per un excés de claror solar, mes com el que causa el llamp furient quan esquinsa la volta negrosa una nit de tempesta. Es ignorancia y res mes. O sinó, esbrinemho.

Anticlericalisme-concepte que s' esvaheix per les regións de lo negatiu-es oposició á *clericalisme*. Pro pera oposarhi al *clericalisme*, aqueix deho existir ab la realitat de son esser perque si no es aixís aleshores aquella oposició no te rahó suficient puig careix del objecte únich que constitueix la seva finalitat; y aqueix *clericalisme*, es dir, fusió en un mateix subjecte, de potestats civil y relligiosa no existeix ni estricta ni latament y encare mes, la Ig-glesia, no vol que existeixi perque 's atentatori á la llibertat dels pobles á quins vingue á trencar els grillóns del esclavatge. Ella precisament ha lluitat sempre ab santa ambició pera separar aquestos poders á fi d' escapçar les aixamples que 'n ses atribucións es prenen els poderosos dexitxosos de acapararho tot impel-lits per un xorch esprít de centralisació aixalador sempre de la lliure acció del subdit, fins que sigui en la esfera de les mes llegítimes iniciatives; y si 'n Rosseau, 'ns diu que aquesta actitud de la Ig-glesia porta á voltes conflites polítich-relligiosos, nosaltres li respondrém que, no perque 'ls poders civils trapitjin ab ses intrusións terreno vedat, argumentant ab les disjuntives del dret de la força, Ella haixi de callar trahint á 'n els seus debers y permeten que ab ilícites transicións, poders forasters invadeixen els sagrats furs de les conciencies.

Aquest *clericalisme* tan baladrejat no progecta sombra perque no existeix, y prou cla y net ho proba 'l jou tiránich que acota á l' Ig-glesia espanyola á quina el moderns Herodes han disfrassada de funcionaria pública per contes de deixarla fruir de la vida independenta corresponent á la seva naturalesa, al seu carácter etnich. Ni de la sanitosa influencia que te 'l clero en Estats que son les veres Potencies de primer ordre, en gaudeix Eepanya, adont fa poch eren perseguits els Prelats per sostenir una obligatoria campanya contre les pretencioses instrusións d' un ministre que tot y esser coig estirava la pota mes del compte.

Tot aixó ja ho saben els *anticlericals* del Ampurdá, pro el seu *anticlericalisme* es d' un' altre mena. Aquissades per clerofobos convensuts... del seu propi interés y que armonicament ab aquest unich ideal traduheixen *l' anticlericalisme* en problema d' amor ó problema lucratiu mentres atíhan al poble—instrument casi sempre inconscient—ab ses xisclets del odi, les multituts ignorantes que pensen ab els oidos, al crit rutinari de *progrés* fan guerra, no á 'n aquell *ens* imaginari que no existeix, sino al clergue, al que ve siguent á despit del refrech dels segles ostentació vihua de la existencta de l' Ig-glesia en totes lés generacións que 's capgiren incessantes á l' ombra del edifici inmovil. Vehos-aqui á que se redueix el seu *anticlericalisme*, á una idea negativa: á la negació del dret d' existencia á l' Ig-glesia. Pro Ella te dret á la vida com el te tot ser fisich y tota entitat moral que no s' opossin al llegitim desarroll dels altres, y si li voleu negar el dret de presentarse 'n escena, negueulho també á tota societat y quan el sers morals no puguin existir, fundats en la mateixa rahó negueu aquest dret als seus components, destruhiu la humanitat, que 's social *per se*.

Estich segur, ampurdanesos, que si vosaltres presentiseho que ab concomitancia ab l' 'engany' fa vía envers vosaltres ab inmenses gambades un monstre que tot ho engoleix, que devoraría tot lo existent ab fam insaciable, com ho es la fam terrible de la llógica nada dels vostres principis; si l' oviressiho com s' atansa insidiós, amagat en la derrera y mes ferotge consecuencia, recularíaho esglayats y no voldriaho esser factors d' aqueix producte disolvent, encarque sembli padarogica la expresió. Y no obstant, persistiu obstinats. Ja m' ho explico. Patiu un fenómeno d' aberració intellectual. ó millor, teniu vostra imaginació en efervescencia. Es que els portaveus d' un progrés ilusori vos han dit que 'l clergue es un entrebanch pel progrés—del quin ja vos ne faré cuatre esborralls un altre dia,— vos han infiltrat la idea de que 'l catolicisme es refectari á tota nova vida, que no 's pot mourer.

¡Farsans!

¡Poble ampurdanes! Jo 't planyo perque 's malaguanyat que tant treballador haigis de viurer aixis enfosquit pels enganys de falsos sabis. Digalshi á 'n aquetos *progressistes* que no saven anar avant, que á Alemanya, Anglaterra, Bélgica y Estats Units els católichs son considerats com els mes progresius--puig ab igualtat de circunstancies els pobles católichs son els mes adelantats—y preguntalshi si també son retrogadas aquestas nacións y després, tu mateix, tria 'l grá y esventa la palla; el primer es un pá nutritiu y sanitós perque concentra gérmens de veritable vida, y de la segona fesne foch y ses cendres deixales que se les enrossegui el vent del oblit y les porti á disputar els seus drets als sorrals del Sahara.

A. B. y G.

LA PAGESIA CRISTIANA.

Preus de suscripció per paquets

100 exemplars d'un mateix n.º			3'50 ps.
50	»	»	2'00 »
25	»	»	1'12 »
12	»	»	0'55 »
6	»	»	0'30 »
3	»	»	0'15 »

Se suscriu en la Administració de LA DEFENSA, y en la llibreria de Llorens Miegeville, Palau, 39.

"PÁ DE SANT ANTONI.,,

Suma anterior. . . .	Pts.	22'67
Recullit de la caixeta de 'l día 9 al 14.		14'
Total.		36'67

Replicando

El semanario *peyordeixista* de la calle de la Junquera, observando una conducta en todo contraria á la nuestra, se honra á sí mismo, repitiendo sobradas veces el título de nuestra modesta publicación, para injuriarnos impunemente y hacer maquiavélicas insinuaciones, supuestos calumniosos y apreciaciones arbitrarias sobre nuestros propósitos y la independencia de nuestra obra.

Y esto en el mismo número en que se confirma la verdad de nuestras acusaciones contra el periodiquito mal llamado católico.

Confiesa, en efecto, y parece que tiene complacencia en ello, que injurió la memoria del difunto Prelado, no respetando, despiadado, la paz del sepulcro; continúa ofendiendo á la persona y la autoridad del digno Vicario Capitular, Dr. Matas, y presta crédito á una especie que, según ellos, propalaron los enemigos de la Iglesia para hacer creer que la elevación del Dr. Pol á la sede gerun-